

ACC. N:R M. 9016: 1-10.

Landskap: Småland Upptecknat av: Edla Jonasson
Härad: Lunnebo Adress: Hinneryd
Socken: Hinneryd Berättat av:
Uppteckningsår: 1943 Född år 1899 i Hinneryd

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Villappa Pilla kunde skjuta Villappa
skott. s. 1.

Ljnk dai mau nåkåt gai över ett
"hästatum" s. 6-10.

Skriv endast på denna sida!

Här en upp-teckning om en satts
djukdon som ansågs för den allra
västa, därför att den som den
var ämnad därför kunde ej und-
komma. Ja var som man talade
om Villappa Pilla sade alltid
de gamla för bevara oss Gud.
Villappa Pilla, sade Mamma var
myske ful häring, hennes fader
traddes varu nära släkt med
trallen i Villappa begen, när jag
blev lite äldre frågade jag Ma-
ma var Villappa beget lag någon
stans, ja uppe i norr, för Villap-
pa Pilla är en vandringskvinna
men sade hon jag har aldrig
sett henne. Men att hon kan
skuta Villappa skatt det vet jag

för han har skjutit min farbror
"Pinner" (Anders) så att hans ben
aldrig läktes, jag ville att
Mormor skulle låta om den hem-
ska Pillas Mormor sade att
henner Farfar hade blivit arams
med en perran på en stadskärra
men eftersom Farfar var mycket stark
laddes han denne icke så högt
för att frygla han dugde de nog
inte till både han med ett smut
Mannen sade bara vänta du jag
träffar nog Villappa Pilla och då
vet jag var du var, Farfar framstade
måga berättelser men då sade man-
nen, din store Anders. då därutav
kunde han fatta att det var sonen
hans som han skulle kunnat på

Tarfars var mycket "kors" (ledsen)
därför ty hans son var en stor &
kraftig pojke. Men en dag då
barnen vara ensamma hemma
fick plörligt Anders mycket andt
i sitt vänstra ben, och när hans
föräldrarna komna hem på staden
man vad det var, och när man
såg på benet syntes der ett blå
märke så stort som en del av
på ett dricksglas, och därför en
fura i fem små röda prickar
som märken efter hagel. Pojken
var liksom sjuk och dårig men
Tarfars sprang bort till ett färs
när på badde en gammal Gunn-
ma som var mycket klok och
antid, Han sade ju se Villyspa

ACC. N:R M. 9016: 4.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

NIV
skatt det kan jag ej beta men
om ^{han} tanners är sjuk av skattet
det kan jag hjälpa, Gunnman
gick med farfarrens, det har
satt hemskt vill jag löva sode
han, men laga till en liten deg
av nias barters metall, så skall
jag se, man skulle använda lite
silver av det ände det vill säga
det Guld silver Tenn eller Koppars
som mannen eller hustrun äret
man tag Guld Silver Messing Tenn
Lby Malin Koppars Stål och järn
lite mjöl gjärde en dag härav
samt gav den sjuke detta, hjälps
te det jagade jag nyfiken, hjälps
te sode Marmar det gjärde det ej
men han blev ändå kry men om

N 51

ACC. N:R M. 9016: 5.LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

det ej gjorts nägot vid hvarann
hadde han väl blivit liksom konstig
och så får du förstå att Villajosa
Pilla han var hemsk till att kunna
na skuta hårt den leaa när
Marmar sade leaa då visste vi att
han var arg men han pågade
aldrig att Svåra, men Marmade att
Anders hadde alltid det där blåmär-
ket på ditt ben samt var kallt
hans ben som skattet kappat blev
liksom lite karrare än det andra
och ibland hade han andt i
benet. Ja Villajosa skatt var någon
ting myske hemskt och är i
dag är här ett talarätt, "endt som
Villajosa skatt"

ACC. N:R M. 9016:6.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Ni

För länge tid tillbaka fanns här ej
många hästar. Men att råka
till att gå över ett så kallat
hästakunn, var ganska värdigt
(hästakunn är den plats där ett
hästkeater tunnmat sig väl-
rat över på ryggen från den ena
sidan till den andra.) man
fick så hemskt ont i lås och
benpisarna, så man kunde knapp-
ast rista över pånga, det
kändes ut som man blivit må-
kullad över hela kroppen, var
det riktigt svårt fick man passa
att för att man råkat gå över
hästakunnet, värst utsatta vara
manfalk, när jag var en nio
år skulle jag gå till en gammal

patlera, (det var ej min patlera men
så skulle man säga) vid man
Jonas Nilsson på Rönne och
jaga om han ville gå hem till
oss och slakta en kalv, det skulle
jag gärna gjort till barn måla
mar med det li mitt hem var
det klar som fick bestyrka att
far var när han aldrig hemma
men i går såkade jag ut för en
olycka när som jag var i Flåne
ryd, jag gick ännu ett härdtum
men om jag blir bra till i mar-
gon skall jag gå men i dag är det
omöjligt för jag är så sjuk så sjuk
jag gick hem med den beskedem
när jag kom hem sade mar
stackars Jonar så kan han väl ej

ACC. N:R M. 9016:8.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

N III

ligger jag skall gå till Kils Petter
på Flyttberg, detta jäde man
när han kom dit och antalat
sitt ärende angående Jonas. sade
Kille Petter är det bästa om på
skall jag snart beta det får jag ha
lite fagel som jag tog när mären
döe (dog). Man sade att han tog
lite fagel utan båd svans tag-
let och maren. för man hade
taglet i två olika bylten så
tog man en gläd på spihällen
hade denna för sig fjäls samt
klippste lite av varje part av
taglet på gläden så att det berän-
der sådant tog man utkan i ett
litet mått och sade tag du detta
Tugrid och ge Jonas i lite nytt

så skall du få se att man kry-
ar sig snart, Mar skyndade
sig (Hyllteberg låg en halv
timmas väg hemifrån då man
ej hadde något annat fart skaf-
ningsmedel än att gå, å Ronö
en en lika lång sträcka på andra
hållet) så det tog någon timma
för Mar innan han kom till Jonas
men när han kom dit var han
ganska mycket sjuk och hadde följande
Jonas sade till Mar innan han sagt sitt
ärende jag kan ej komma för
jag är så dålig (sjuk) Då sade Mar
att han varit hos Killa Petter,
Gud välsigne dig sade Jonas och
fick arkan i lite mjölk, han kom
nade snart, och som gatt när som

gick därifrån men dagen efter sände
Mår mig åstad till Jonas på att
håra hur det blivit med konnam
över natten. Jonas var i sängen
men sade på nu är jag snart
bra så håla Mår med att i
mån (margon) kommer jag ner
i släktar kalen (staktar kalven)
dagen därpå kan Jonas som
han såvat. Men när Mår betalat
konnam den tolvsfälling som han begär-
de för att han staktat kalven, såpade
Jonas på mig kom hit dei gräbba
lilla skal du få. Tre skilling
på om inte du kommit upp till
mig. så att någon fått veta att
jag låg i hästatur hadde väl det
sattytget vridit i hjäl mig.